

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

Ewangelia (Mk 10, 2-16): Kim byli faryzeusze?

Z lektury Ewangelii wiemy, że to przeciwnicy Jezusa. Faryzeusze tworzyli jedno z największych stronnictw religijnych w czasach Jezusa. Określano ich mianem *peruszym*, czyli odłączonych, a więc tych, którzy postanowili (w przeciwieństwie do pozostałych wyznawców judaizmu) przestrzegać bardzo skrupulatnie Boże przykazania. Oprócz zaleceń Prawa Mojżeszowego (czyli Tory) trzymali się tradycji starszych. Byli bowiem przekonani, że istnieje Tora niespisana, zawierająca szereg nakazów i zakazów drobiazgowo regulujących całokształt ludzkiego życia. Płacili np. dziesięcinę z mąki i kopru, obmywali przed posiłkami ręce, pościli dwa razy w tygodniu. Choć niektórzy z nich czynili to ze szczerych pobudek, większość skupiała się na suchym wypełnianiu zewnętrznych praktyk. Przy legalistycznym podejściu do nich faryzeusze często zapominali o tym, co najważniejsze w relacjach z Bogiem i z innymi ludźmi (którymi zresztą zwykle gardzili). Dlatego Jezus często piętnował ich postawę, zarzucając im hipokryzję, formalizm i chęć przypodobania się ludziom. Nazywał ich obłudnikami, porównywał do grobów pobielanych i do ślepców. A oni wykorzystywali każdą okazję, by Mesjasza krytykować i wystawiać na próbę. Stali się głównymi przeciwnikami Zbawiciela, choć w niektórych sprawach podzielali Jego poglądy. Wierzyli na przykład w zmartwychwstanie umarłych. Do ich grona należał m.in. św. Paweł.

ks. Wojciech Kardys

Psalm (Ps 128 (127)): Izrael

Izrael to nazwa zawierająca w sobie bogatą tradycję wiary i tożsamości narodu.

Otóż patriarcha Jakub, syn Izaaka, a wnuk Abrahama, otrzymał to imię po walce, jaką stoczył z Kimś Tajemniczym, domagając się od niego błogosławieństwa. Bez wątpienia tym Kimś jest Bóg, nie nazwany w tym miejscu Biblii żadnym imieniem - mimo że Jakub natarczywie o wyjawienie tego imienia prosi. Błogosławieństwo jednak otrzymał. Równocześnie usłyszał: „Odtąd nie będziesz się zwał Jakub, lecz Izrael, bo walczyłeś z Bogiem i z ludźmi, i zwyciężyłeś”. Etymologia, a zatem i znaczenie imienia Izrael nie jest łatwe do pełnego wyjaśnienia. Człon imienia „el” oznacza Boga, nie jest jednak imieniem Boga, tylko pradawnym określeniem istoty najwyższej. Pierwszy człon pochodzi od rdzenia „srh”, co między innymi znaczy „walczyć”. Stąd „walczyłeś z Bogiem”, albo „mocny przeciw Bogu”. Imię patriarchy Jakuba-Izraela stało się z czasem określeniem północnej części królestwa Dawida, w późniejszych czasach - całego kraju. Jako takie było też świętym imieniem narodu, któremu Bóg dał wielorakie obietnice.

Źródło: <https://biblia.wiara.pl>

Dekalog - Przykazanie IX i X

5

Ostatni punkt Dekalogu w nakazie **NIE POŻĄDAJ ŻADNEJ RZECZY BLIŹNIEGO TWEGO** przestrzega przed zazdrością, która poprzez niepohamowaną pogoń za pieniądzem i dobrami materialnymi staje się główną przyczyną utraty godności człowieka.

Brak osiągnięcia satysfakcjonującego poziomu życia często sprowadza na człowieka dotkliwy smutek. Wtedy w sercu rodzi się pragnienie posiadania, chciwość i... zawiść. Zawiść nie pozwala obdarzyć szczerą chrześcijańską miłością dobrze sytuowanego kolegi, sąsiada, nawet kogoś z rodziny; zawiść zabija dobro, empatię, wdzięczność. Pamiętajmy, że gdzie zwycięża żądza bogactwa, tam ginie człowieczeństwo.

Dobitnie zwraca na to uwagę Jan Paweł II: „W przykazaniu *Nie pożądaj żadnej rzeczy, która jego jest* dotykamy wnętrza ludzkiego. *Pożądanie* nie jest zewnętrznym uczynkiem. *Pożądanie* jest tym, czym żyje ludzkie serce (...). Bezpośrednio chodzi tu o dopełnienie tego, co zawiera się w siódmym przykazaniu *Nie kradnij*. Przykazanie to wskazuje na taką hierarchię wartości, w której *rzeczy*, czyli dobra materialne, zajmują miejsce nadrzędne. Pożądanie *rzeczy* opanowuje tak serce ludzkie, że nie ma już w nim niejako miejsca na dobra wyższe, duchowe. Człowiek staje się poniekąd niewolnikiem posiadania i używania, nie bacząc nawet na własną godność ani też na bliźnich, na dobro społeczeństwa, na samego Boga. Jest to pożądanie zwodnicze. Chrystus mówi: „Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?”.

ks. Proboszcz

Pocztówka z wakacji: Bazylika Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Szydłowie (Litwa)

Na początku XVII wieku w Szydłowie miejscowym dzieciom ukazała się Matka Boża i powiedziała, że w tym miejscu stał dawniej kościół. Były to czasy reformacji i okolice zamieszkiwali głównie kalwini. Protestanci odrzucają kult Matki Bożej. Katolicki biskup z pobliskich Worni zainteresował się tym wydarzeniem. Okazało się, że 80 lat temu rzeczywiście stał tu kościół, ale że większość wioski przeszła na kalwinizm, kościół zburzono. Zaginęły również dokumenty umożliwiające jego odbudowę. Kolejne podanie mówi, że miejsce ukrycia skrzyni z dokumentami wskazał niewidomy starzec. Starzec odzyskał wzrok, a katolicy prawa do ziemi. W miejscu ukazania się Najświętszej Marii Panny wybudowana została kaplica. Jednak ta, która istnieje do dzisiaj jest trzecią z kolei, wzniesiono ją w 1912 roku. W epoce baroku wzniesiono obok bazylikę Narodzenia Najświętszej Marii Panny. Sanktuarium jest jednym z najważniejszych miejsc kultu maryjnego na Litwie i celem licznych pielgrzymek.

„Jednym z największych nieszczęść ludzkości jest pycha. Pycha sprawia, że człowiek jest mniej lub więcej ślepy. (...) Pycha sprawia, że wszystko, co wielkie, staje się dzięki niej małym, a wszystko, co małe, zwiększa się do niemożliwych rozmiarów. (...) Słowem, pycha jest kłamstwem. Pycha wślizguje się wszędzie, panoszy się wszędzie. Jest wstrętna każdemu, a każdy jej podlega i daje się mniej lub więcej przez nią opanować.

Bywa pycha narodowa, pycha korporacyjna, bywa nawet – o zgrozo! – pycha zakonna. (...) Pycha sprawia, że człowiek nie chce być tym, czym jest w rzeczywistości, ale chce być tym, czym go chce widzieć jego pycha. Im człowiek głupszy, tym bardziej mu się wydaje, że jest najmądrszym z najmądrzych. Biedna ludzkość, ile cierpień musi znosić z powodu swojej pychy!”

Laski, 27 grudnia 1928

CYTAT TYGODNIA:

**„Bóg nie wymaga od człowieka rzeczy niemożliwych.
Wymaga jednak czynić, co możesz.
Wspiera, abyś mógł czynić, coś powinien
i nakazuje prosić o pomoc w czynieniu tego,
czego sam nie potrafisz”.**

św. Augustyn

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 04.10.2021 – Św. Franciszka z Asyżu	
18:00	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 4)
Wtorek – 05.10.2021 – Św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy	
7:00	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 5)
18:00	+ Za śp. Janinę Sochę w 20. rocznicę śmierci i Mariana, zmarłych z rodziny Gurbielów i Sochów
Środa – 06.10.2021 – Św. Brunona, przebitera	
18:00	+ Za śp. Leokadię i Juliana Adamczyk, Stefanię i Stanisława Krawczyk, Stefanię i Stanisława Balik, Jerzego Balika
20:00	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 6)
	+ Za śp. Roberta Stopińskiego
	+ Za śp. Adama Nogcia
	+ Za śp. Danutę Sochę
	+ Za śp. Jadwigę Trzaskę
	+ Za śp. Stefana Pateckiego
	+ Za śp. Stefana Sochę
	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego
	+ Za śp. Helenę Molendę
	+ Za śp. Andrzeja Janasa
	+ Za śp. Józefa Jaskółkę
Czwartek – 07.10.2021 – NMP Różańcowej	
18:00	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 7)
Piątek – 08.10.2021	
7:00	+ Za śp. Mariana Jurkowskiego
18:00	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 8)
Sobota – 09.10.2021 – Bł. Wincentego Kadłubka, biskupa	
7:00	+ Za śp. Szczepana i Matyldę Nogiec, Marię Bańkę
18:00	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 9)
Niedziela – 10.10.2021 – Bł. Marii Angeli Truszkowskiej, dziewicy	
7:00	+ Za śp. Mariannę i Bronisława Harmalę, Marię Chwastek
9:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Patrycji i Kamila w 2. rocznicę ślubu i opiekę Anioła Stróża dla Neli w 1. rocznicę urodzin
10:30	+ Za śp. Zenobię Jaskółkę (greg. 10)
	+ Za śp. Jadwigę Trzaskę
12:00	W intencji dzieci, rodziców i chrzestnych
18:00	+ Za śp. Stefanię Kleśny

Błogosławiony Wincenty Kadłubek – pierwszy polski historyk, „zwykły, prosty, świecki człowiek, który po rzetelnych studiach w kraju i na uniwersytetach zagranicznych został kapłanem, a po powrocie do ojczyzny, współpracując najbliżej z dworem książęcym, został biskupem krakowskim, a wreszcie zakonikiem. Darów tych użył znakomicie. (...) Zastanowimy się, co zmarły w 1223 roku w Jędrzejowie i tu pochowany, błogosławiony Wincenty Kadłubek może nam dziś jeszcze, po wiekach, powiedzieć. Zdawałoby się, że człowiek, który żył tak dawno, nie ma nic do powiedzenia współczesnemu Polakowi. Nieraz z wyniosłością odnosimy się do przeszłości. Wydaje nam się, że tamte czasy, to *uwsteczny ciemnogród*, jak nieraz czyta się w prasie. Jest to jakaś wielka pycha i zarozumiałość ludzi współczesnych wobec przeszłości narodu, z którego przecież wyrosliśmy. To tak jakby liść, albo owoc na drzewie był zarozumiały i pyszny z powodu tego, że rośnie dzisiaj. Zapomina o tym, że potrzebował pracy wielu lat całego drzewa, z którego i dziś jeszcze czerpie soki, aby mógł wznieść się na wyżyny.

Podobnie jest z narodem i z naszym pokoleniem, w którego żyłach płynie krew ojców i matek, dziadów i pradziadów, a w którego duchowej formacji mieści się cała przeszłość historyczna i przeżycia tysiącletniej pracy Kościoła Chrystusowego”.

Relikwie Jana Chrzciciela

Jan Chrzciciel został wtrącony do więzienia za jawne krytykowanie niemoralnego małżeństwa Heroda Antypasa. Na skutek spisku żony króla, Herodiady, został ścięty około 32 roku. W katedrze w Aachen przechowywana jest tkanina z I wieku pochodząca z Azji Mniejszej, uznawana za chustę, w którą po ścięciu św. Jana zawinięto jego głowę. Chustę tę otrzymał w darze od patriarchy Jerozolimy Karol Wielki w VIII wieku.

Według tradycji grób Jana Chrzciciela znajduje się w murach Wielkiego Meczetu Umajjadów w Damaszku, który został wzniesiony w IV wieku jako chrześcijańska bazylika ku czci tego proroka.

W X stuleciu na czarnomorskiej Wyspie św. Iwana, która dziś należy do Bułgarii, wzniesiono klasztor Jana Chrzciciela. W murach monasteru przechowywany był alabastrowy relikwiarz z IV wieku z zębem, fragmentem kości twarzy oraz kostkami palca Jana Chrzciciela. Jakiś czas później relikwiarz zamurowano pod ołtarzem świątyni. W 1629 roku klasztor został zburzony przez Turków, a mnisi opuszczając jego ruiny, pozostawili w nich święty relikwiarz.

Latem 2010 roku bułgarscy archeolodzy odnaleźli legendarny alabastrowy relikwiarz w ruinach klasztoru Jana Chrzciciela.

Źródło: A. Polewska, *Najsłynniejsze relikwie chrześcijaństwa*, Kraków 2012.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE XXVII Niedziela Zwykła – 03.10.2021

Rozpoczęliśmy **październik – miesiąc modlitwy różańcowej**. Każdego dnia zapraszamy na nabożeństwo różańcowe po Mszy św. o godz. 18:00.

Zapraszamy chłopców od III klasy Szkoły Podstawowej do Liturgicznej Służby Ołtarza. Zapisy kandydatów na ministrantów po każdej Mszy św. w zakrystii.

Spotkania Oazy Dzieci Bożych (klasy 3-5) w niedzielę po Mszy św. o godz. 12:00 w salce na plebanii. **Spotkanie Oazy** (klasy 6-8) w piątek po wieczornej Mszy Św.

W środę 13 października o godz. 20:00 ostatnie w tym roku **Nabożeństwo Fatimskie**.

W piątek 8 października o godz. 19:00 spotkanie członków i sympatyków parafialnego **Stowarzyszenia Nadzieja Michałowice**. Zapraszamy wszystkich, którzy pragną pomagać potrzebującym.

W **sobotę 16 października** organizujemy **wyjazd do Kalwarii Pałacowskiej i Krasiczyna**. Zapisy oraz dokładne informacje w zakrystii i kancelarii.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.